บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 การตั้งปัญหาและการให้คำจำกัดความของระบบงาน

การตั้งปัญหาในการศึกษาระบบการผลิต ของโรงงานทั่ว ๆ ไป หลายแห่งมีข้อสังเกตว่ามีเวลาคอยในแต่ละการผลิต จำนวนชิ้นงานที่รอคอยมีมากเกินไป หรือมีจำนวนเครื่องจักรไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงคำถามที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดังต่อไปนี้

- สาเหตุที่ทำให้เวลารอคอยของชิ้นงานมีมากเนื่องมาจากสาเหตุใด และเวลารอคอยเฉลี่ยของแต่ละชิ้นงานเป็นอย่างไร
- ทำอย่างไรจึงให้เปอร์เซ็นต์การใช้งานของเครื่องจักรมีความสมดุลกัน

แต่ปัจจัยอื่น ๆ ก็มีผลต่อคำถามดังกล่าวข้างต้น โดยต้องทำการศึกษาหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ศึกษาระบบการผลิตในโรงผลิตของโรงงานพิชัยเฟอร์นิเทค ในช่วงวันและเวลาที่ทำการผลิต (วันจันทร์ — วันเสาร์ 10.30 น. — 15.30 น.) และเปรียบเทียบผังการไหลของโรงงานเก่า และใหม่
- ศึกษาโปรแกรมการสร้างแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ Arena v.7.01 (ภาคผนวก ก) เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการวิจัยและมีความยืดหยุ่นสูง
- การสร้างแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ระบบการผลิตในโรงผลิต
- ทำการทดลองปรับปรุงเวลาในระบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจากเดิมที่มีอยู่แล้วโดยใช้แบบจำลองที่สร้างขึ้นมา

3.1.1 ศึกษาระบบการผลิตในโรงผลิต

ห้างหุ้นส่วน พิชัยเฟอร์นิเทค แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ

- โรงผลิต
- โรงประกอบ

เนื่องจากโครงงานนี้ทำการวิจัยเฉพาะโรงผลิต โดยทำการศึกษาที่เกี่ยวกับเวลาของเครื่องจักรแต่ละชนิด เวลาในการรอคอยของชิ้นงาน และทำแบบจำลองของระบบ เพื่อให้ระบบการผลิตมีความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น

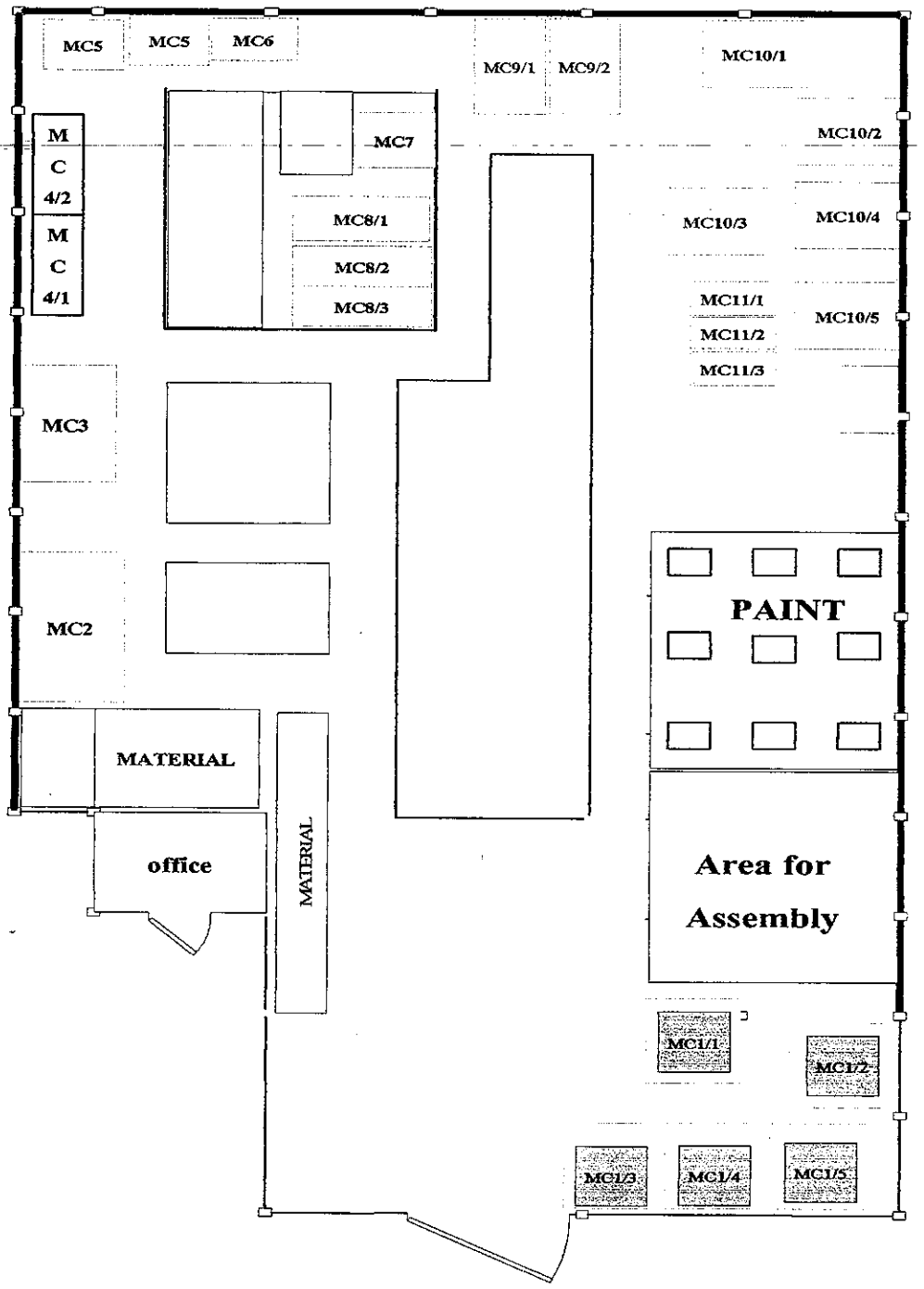

รูปที่ 3.1 ผังโรงผลิตเก่าของโรงงาน

3.1.1.1 ขั้นตอนในกระบวนการผลิต สามารถสรุปขั้นตอนในการผลิตได้ ตามลำดับ ดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการผลิตของโรงผลิต

ลำดับ	กิจกรรม	สถานีงาน	เครื่องจักร	จำนวน (เครื่อง)
1	การเข้ามาของแผ่นไม้อัด	วัตถุดิบ ถึง เครื่องตัดตามยาว	-	-
2	การตัดแผ่นไม้อัดของเครื่องตัด 2	เครื่องตัดตามยาว	MC 2	1
3	การส่งต่อชิ้นงานที่ตัดแล้วสู่เครื่องตัด 3	เครื่องตัดตามยาว ถึง เครื่องตัดตามขวาง	-	-
4	การตัดแผ่นไม้อัดของเครื่องตัด 3	เครื่องตัดตามขวาง	MC 3	1
5	การส่งต่อชิ้นงานที่ตัดแล้วสู่เครื่องตัด 1	เครื่องตัดตามขวาง ถึง เครื่องตัดขนาดเล็ก	-	-
6	การตัดแผ่นไม้อัดของเครื่องตัด 1	เครื่องตัดขนาดเล็ก	MC 1	5
7	การส่งต่อชิ้นงานที่ตัดแล้วสู่เครื่องเซาะร่อง	เครื่องตัดขนาดเล็ก ถึง เครื่องเซาะร่อง	-	-
8	การเซาะร่องแผ่นไม้อัด	เครื่องเซาะร่อง	MC 4	2
9	การส่งต่อชิ้นงานที่ตัดแล้วสู่เครื่องคว้าน	เครื่องตัดตามขวาง ถึง เครื่องคว้าน	-	-
10	การคว้านแผ่นไม้อัด	เครื่องคว้าน	MC 5	2
11	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องลบมุม	เครื่องคว้าน ถึง เครื่องลบมุม	-	-
12	การลบมุมชิ้นงานต่อจากเครื่องคว้าน	เครื่องลบมุม	MC 6	1
13	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องเข้าขอบแบบโค้ง	เครื่องลบมุม ถึง เครื่องเข้าขอบแบบโค้ง	-	-
14	การเข้าขอบแบบโค้งของชิ้นงาน	เครื่องเข้าขอบโค้ง	MC 7	1
15	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องเข้าขอบตรง	เครื่องเข้าขอบโค้ง ถึง เครื่องเข้าขอบตรง	-	-
16	การเข้าขอบตรงของชิ้นงาน	เครื่องเข้าขอบตรง	MC 8	3

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) ลำดับขั้นตอนการผลิตของโรงผลิต

ลำดับ	กิจกรรม	สถานีงาน	เครื่องจักร	จำนวน (เครื่อง)
17	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องเจาะใหญ่	เครื่องเข้าขอบตรง ถึง เครื่องเจาะใหญ่	-	-
18	การเจาะชิ้นงาน	เครื่องเจาะใหญ่	MC 9	2
19	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องเจาะแนวดิ่ง	เครื่องเข้าขอบตรง ถึง เครื่องเจาะแนวดิ่ง	-	-
20	การเจาะชิ้นงาน	เครื่องเจาะแนวดิ่ง	MC 10	5
21	การส่งต่อชิ้นงานสู่เครื่องเจาะแนวนอน	เครื่องเข้าขอบตรงถึง เครื่องเจาะแนวนอน	-	-
22	การเจาะชิ้นงาน	เครื่องเจาะแนวนอน	MC 11	3
23	การส่งต่อชิ้นงานสู่การแต่งสี	เครื่องตัด เครื่องเจาะ และเครื่องเข้าขอบ ถึง บริเวณการแต่งสี	-	-
24	การแต่งสีเคลือบชิ้นงาน	บริเวณแต่งสี	PAINT	9
25	การส่งชิ้นงานไปยังบริเวณรอส่งโรงประกอบ	บริเวณแต่งสี ถึง บริเวณรอส่งโรงประกอบ	-	-

ในระบบการผลิตนี้ มีผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตเป็นจำนวนมาก แต่ผลิตภัณฑ์หลักที่ผลิตนั้นมีอยู่ 5 ผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้

- โต๊ะเครื่องแป้งโค้งมน (ดังแสดงในภาคผนวกที่ ค)
- โต๊ะเครื่องแป้ง 60 ซม. (ดังแสดงในภาคผนวกที่ ค)
- โต๊ะเครื่องแป้ง 80 ซม. (ดังแสดงในภาคผนวกที่ ค)
- เตียงคาราบาว 6 ฟุต (ดังแสดงในภาคผนวกที่ ค)
- ตู้ทีบ 4 ฟุต (ดังแสดงในภาคผนวกที่ ค)

จากตารางที่ 3.1 สามารถเขียนลำดับการบริการในรูปแบบของแผนผังการไหลเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นได้ดังรูปที่ 3.1

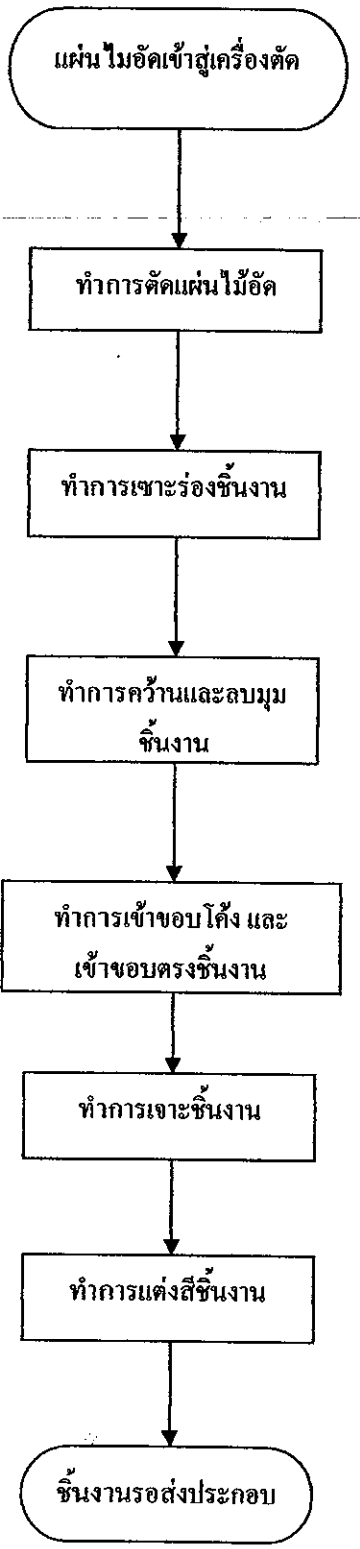

รูปที่ 3.2 ผังลำดับขั้นตอนการผลิต

3.1.2 การศึกษาโปรแกรม ARENA V 7.01

การศึกษาโปรแกรม ARENA V 7.01 จะเป็นไปตามรายละเอียดในภาคผนวก ก.2 และจะสามารถเขียนโมเดลตัวต้นแบบ (Prototype Model) เพื่อเป็นแนวทางในการจับเวลาต่อไปในการเขียนโมเดลต้นแบบนั้นจะสร้างเลียนแบบระบบจริงให้สามารถประมวลผลได้และจะสนใจเฉพาะจุดที่ต้องการนำไปจับเวลาเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการจับเวลาและบิดเบือนไปจากระบบจริง

3.2 การสร้างแบบจำลอง

การนำเอาเทคนิคการจำลองแบบปัญหาไปใช้งานในระยะแรกๆ จำเป็นต้องอาศัยหน่วยความจำคอมพิวเตอร์ ทำให้การใช้งานต้องอาศัยคอมพิวเตอร์ระดับใหญ่ เท่านั้น ดังนั้นการใช้เทคนิคนี้ในธุรกิจอุตสาหกรรมจึงมีอุปสรรคในเรื่องของการลงทุนด้านคอมพิวเตอร์ แม้จะมีการพัฒนาภาษาเฉพาะการจำลองแบบปัญหาที่มีประสิทธิภาพดีขึ้น เช่น SIMAN, MAP/I และ SLAMII ซึ่งพัฒนาขึ้นใช้สำหรับงานอุตสาหกรรม แต่ความแพร่หลายของการใช้งานก็ยังคงอยู่ในวงจำกัด

เมื่อมีการพัฒนาไมโครคอมพิวเตอร์ให้มีสมรรถนะด้านต่างๆให้ดีขึ้นโดยเฉพาะหน่วยความจำที่มีขนาดใหญ่ขึ้น การแสดงผลเป็นรูป และความรวดเร็วในการคำนวณ รวมทั้งมีราคาที่ถูกลงจนธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถซื้อหามาได้ เมื่อรวมกับการที่บริษัทผู้ผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ หันมาให้ความสนใจกับการพัฒนาภาษาเฉพาะการจำลองแบบปัญหาสำหรับใช้กับไมโครคอมพิวเตอร์ จึงทำให้ในปัจจุบัน เทคนิคการจำลองปัญหาได้กลายเป็นเทคนิคที่สำคัญในการออกแบบ วิเคราะห์และควบคุมในงานต่างๆ สำหรับในโรงงานอุตสาหกรรม เทคนิคการจำลองแบบปัญหาได้ทีความสำคัญมากขึ้น โดยเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสำหรับการวิเคราะห์ระบบการผลิต

3.3 การจัดเตรียมข้อมูล

เมื่อทราบและเข้าถึงขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการในระบบแล้วสิ่งที่ต้องทำมีดังต่อไปนี้

3.3.1 การเก็บข้อมูล

การศึกษาเวลาโดยตรง (Direct Time Study) เป็นวิธีการศึกษาเวลาที่นิยมใช้กันมากที่สุด โดยอาศัยการจับเวลาด้วยเครื่องมือบันทึกเวลา และแผ่นบันทึกข้อมูล ในบางกรณีก็ใช้อุปกรณ์สมัยใหม่ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยมีดังนี้

3.3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- นาฬิกาจับเวลาแบบตัวเลข

- แบบฟอร์มสำหรับใช้บันทึกเวลา ดังแสดงในภาคผนวก ค
- เครื่องคิดเลข

3.3.1.2 วางแผนการจับเวลา

วางแผนการจับเวลาอย่างละเอียดในทุกจุดขั้นตอนแล้วทำการแบ่งออกเป็นเป็นสถานีงานต่างๆ พร้อมทั้งหาข้อผิดพลาดของโมเดลตัวต้นแบบ (Prototype Model) และออกแบบแบบฟอร์มจับเวลาในภาคผนวก ค ซึ่งมีส่วนที่ต้องทำการจับเวลาดังตารางที่ 3.2 และ 3.3

ตารางที่ 3.2 เครื่องจักรต่าง ๆ ที่ต้องทำการจับเวลา

จุดที่	กิจกรรม	ชื่อสถานีงาน
1	ตัด	MC1
2	ตัด	MC2
3	ตัด	MC3
4	เซาะร่อง	MC4
5	คว้าน	MC5
6	ลบมุม	MC6
7	เข้าขอบโค้ง	MC7
8	เข้าขอบตรง	MC8
9	เจาะ	MC9
10	เจาะแนวดิ่ง	MC10
11	เจาะแนวนอน	MC11
12	แต่งสี	PAINT

ตารางที่ 3.3 สถานีงานต่าง ๆ ที่ต้องทำการจับเวลา

ชื่อของจุดที่ทำการจับเวลา	กิจกรรม
Parts Arrive	การเข้ามาของชิ้นงาน
Material to MC2	ชิ้นงานเข้าสู่เครื่องตัดตามยาว
MC2 to MC3	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามยาว สู่เครื่องตัดตามขวาง
MC2 to MC1	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามยาว สู่เครื่องตัดเล็ก
MC2 to MC4	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามยาว สู่เครื่องเซาะร่อง
MC3 to MC1	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องตัดเล็ก
MC3 to MC4	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องเซาะร่อง
MC3 to MC6	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องลบมุม
MC3 to MC5	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องคว้าน
MC3 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC3 to MC11	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่เครื่องเจาะแนวนอน
MC3 to Leave	ชิ้นงานจากเครื่องตัดตามขวาง สู่พื้นที่รอส่งประกอบ
MC1 to MC4	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่เครื่องเซาะร่อง
MC1 to MC6	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่เครื่องลบมุม
MC1 to MC5	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่เครื่องคว้าน
MC1 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC1 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่ การแต่งสี
MC1 to Leave	ชิ้นงานจากเครื่องตัดเล็ก สู่ พื้นที่รอส่งประกอบ
MC4 to MC6	ชิ้นงานจากเครื่องเซาะร่อง สู่เครื่องลบมุม
MC4 to MC5	ชิ้นงานจากเครื่องเซาะร่อง สู่เครื่องคว้าน
MC4 to MC7	ชิ้นงานจากเครื่องเซาะร่อง สู่เครื่องเข้าขอบโค้ง
MC4 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องเซาะร่อง สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC4 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเซาะร่อง สู่การแต่งสี
MC5 to MC7	ชิ้นงานจากเครื่องคว้าน สู่เครื่องเข้าขอบโค้ง
MC5 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องคว้าน สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC5 to MC10	ชิ้นงานจากเครื่องคว้าน สู่เครื่องเจาะแนวดิ่ง

ตารางที่ 3.3 (ต่อ) สถานีงานต่าง ๆ ที่ต้องทำการจับเวลา

ชื่อของจุดที่ทำการจับเวลา	กิจกรรม
MC6 to MC7	ชิ้นงานจากเครื่องลบมุม สู่เครื่องเข้าขอบโค้ง
MC6 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องลบมุม สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC7 to MC8	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบโค้ง สู่เครื่องเข้าขอบตรง
MC7 to MC9	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบโค้ง สู่เครื่องเจาะใหญ่
MC7 to MC10	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบโค้ง สู่เครื่องเจาะแนวดิ่ง
MC7 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบโค้ง สู่การแต่งสี
MC8 to MC9	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบตรง สู่เครื่องเจาะใหญ่
MC8 to MC10	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบตรง สู่เครื่องเจาะแนวดิ่ง
MC8 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบตรง สู่การแต่งสี
MC8 to Leave	ชิ้นงานจากเครื่องเข้าขอบตรง สู่พื้นที่รอส่งประกอบ
MC9 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเจาะใหญ่ สู่การแต่งสี
MC10 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเจาะแนวดิ่ง สู่การแต่งสี
MC11 to Paint	ชิ้นงานจากเครื่องเจาะแนวนอน สู่การแต่งสี
MC11 to Leave	ชิ้นงานจากเครื่องเจาะแนวนอน สู่พื้นที่รอส่งประกอบ
Paint to Leave	ชิ้นงานจากการแต่งสีสู่ พื้นที่รอส่งประกอบ

3.3.1.3 ทำการจับเวลา การผลิตและขนถ่ายชิ้นงานของแต่ละจุดดังตารางที่ 3.2 และ 3.3 โดยสุ่มเลือกตัวอย่าง อย่างน้อย 50 ค่าโดยใช้วิธีตามหลักการศึกษาเวลาโดยตรง (Direct Time Study) ซึ่งเวลาที่ได้ในจุดต่างๆและแบบฟอร์มในการจับเวลาสามารถดูได้จากภาคผนวก ค

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและแปรรูปข้อมูล

จากทฤษฎีในหัวข้อที่ 2.15 – 2.17 เนื่องจากเวลาที่ได้เป็นข้อมูลจำนวนมากและมีการกระจายตัวของข้อมูลแตกต่างกันไปนั้นเรียกว่าข้อมูลดิบ ซึ่งในการป้อนข้อมูลลงในโมเดลนั้นจะต้องมีการแปลงข้อมูลดิบทั้งหมดที่ได้มาให้มีการกระจายตัวแบบเฉลี่ย ดังนั้น จึงต้องใช้ตัวช่วยวิเคราะห์ซึ่งในทางสถิตินั้นนิยมใช้คือ

วิธีทดสอบ Goodness of Fit ซึ่งเป็นวิธีทางสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่ที่คาดว่าจะเป็นหรือความถี่ที่คาดหวัง ซึ่งวิธีทดสอบ Goodness of Fit ที่นิยมใช้ 2 วิธีคือ - Chi – Square Test

- K – S Test หรือ Kolmogorov – Smirnov Test

ซึ่งในโปรแกรม Arena นี้เรียกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลป้อนเข้า (Input Analyzer) ซึ่งใช้วิธีทดสอบ Goodness of Fit โดยใช้ Chi – Square Test ในการวิเคราะห์ เป็นส่วนใหญ่ รายละเอียดสามารถศึกษาได้ในภาคผนวก ข. 2 ส่วนในการเก็บข้อมูลนั้นทำการสุ่มจำนวนข้อมูลอย่างน้อย 50 ค่าด้วยกัน ซึ่งตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลของชิ้นงานเข้าสู่เครื่องจักรตามยาวดังแสดงให้เห็นดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลชิ้นงานเข้าสู่เครื่องตัดตามยาว

OBSERVATION SHEET

Name : Parts Arrive Product : -

Observer : Time : 11.30 - 13.30

1	94	26	95
2	98	27	95
3	95	28	96
4	94	29	94
5	98	30	98
6	95	31	92
7	94	32	95
8	94	33	94
9	92	34	92
10	93	35	95
11	95	36	96
12	96	37	95
13	94	38	98
14	95	39	95
15	95	40	97
16	98	41	95
17	97	42	96
18	95	43	94
19	98	44	92
20	96	45	95
21	95	46	94
22	98	47	96
23	94	48	98
24	95	49	97
25	95	50	95

เมื่อใช้ Input Analyzer วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว (รายละเอียดขั้นตอนการใช้ Input Analyzer วิเคราะห์ข้อมูลสามารถศึกษาได้จากภาคผนวก ข) โปรแกรมจะแสดงการกระจายตัวของข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์ได้เป็นรูปกราฟแท่งและเมื่อเลือก Fit All จะปรากฏค่าที่ต้องการที่เป็นข้อมูลที่ดีที่สุด ดังรูปที่ 3.2

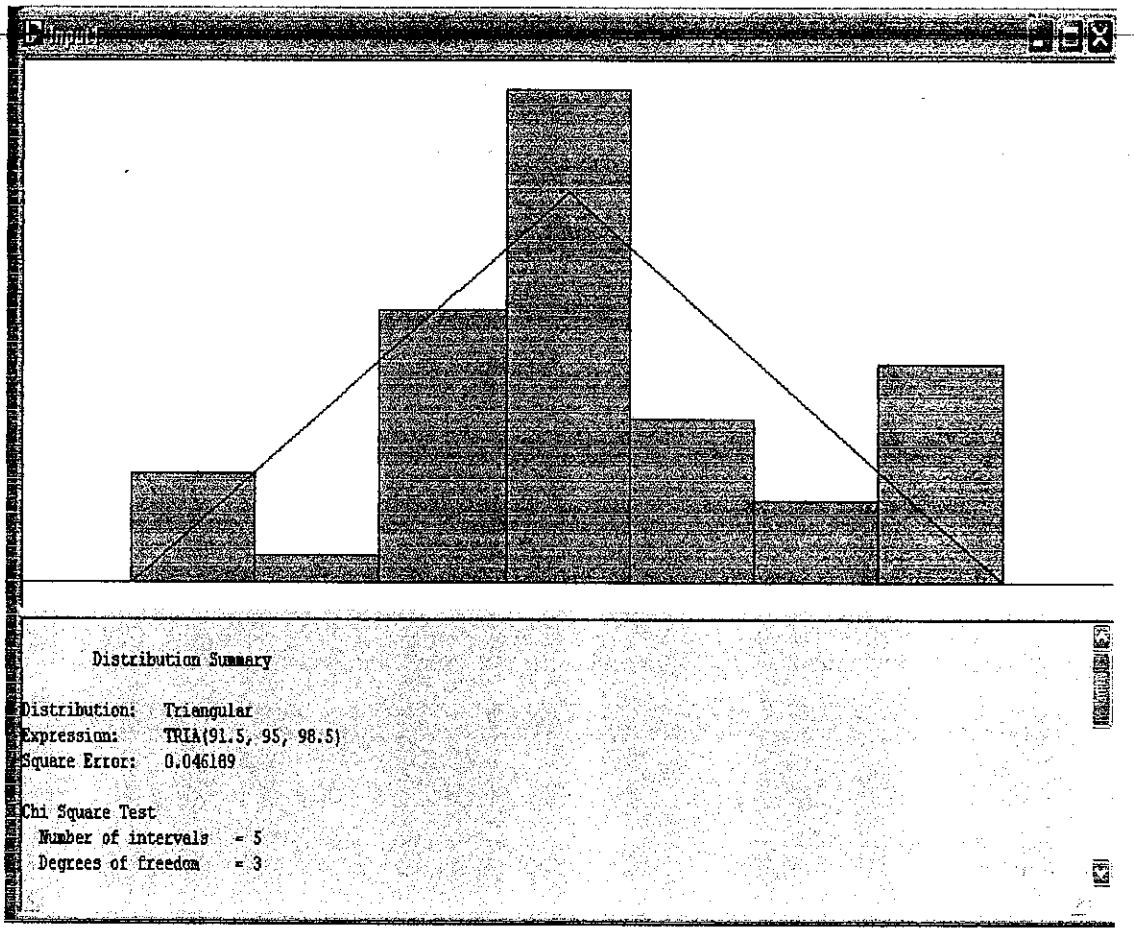

รูปที่ 3.3 หน้าจอแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของชิ้นงานที่เข้าสู่เครื่องตัดตามยาว

จากรูปที่ 3.2 จะเห็นว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการกระจายตัวแบบ Triangular ซึ่งมีค่าเฉพาะ (Expression) เท่ากับ TRIA(91.5 , 95 , 98.5)และวิธีการทดสอบการกระจายตัวของข้อมูลประชากรกลุ่มนี้ คือ Chi Square Test

ผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย Input Analyzer

Distribution Summary

Distribution: Triangular

Expression: TRIA(91.5, 95, 98.5)

Square Error: 0.046189

Chi Square Test

Number of intervals	=	5
Degrees of freedom	=	3
Test Statistic	=	7.23
Corresponding p-value	=	0.0678

Data Summary

Number of Data Points	=	50
Min Data Value	=	92
Max Data Value	=	98
Sample Mean	=	95.2
Sample STD Dev	=	1.67

นำข้อมูลเวลาที่ได้ทำการวิเคราะห์จาก Input Analyzer ไปป้อนลงในโมเดลต้นแบบ ซึ่งเวลาที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถดูได้จากภาคผนวก ข แล้วทำการประมวลผล (Run) และดูว่ามีความผิดพลาดหรือสามารถประมวลผลได้หรือไม่และสามารถดูผลได้จากรายงาน (Report) หลังเสร็จสิ้นการประมวลผล

ซึ่งผลที่ใช้ป้อนคือ Expression: TRIA(91.5, 95, 98.5)

จากนั้นนำผลที่ได้ทั้งหมดที่มาป้อนลงในแต่ละโมดูล (Module) ที่อยู่ในแบบจำลอง (Model) ที่สร้างไว้โดยจะนำค่าเฉพาะ (Expression) ซึ่งมีการกระจายตัว (Distribution) ในแบบต่าง ๆ ซึ่งแสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 แสดงผลของข้อมูลที่ได้จากการ Input Analyzer ทั้งหมดที่ต้องการป้อนค่าลงในโมเดล

จุดที่ต้องป้อนค่า	Module	Distribution	Expression
Parts Arrive	Create	Triangular	TRIA(175 , 180 , 201)
Material to MC2	Route	Triangular	TRIA(91.5, 95, 98.5)
MC2	Process	Beta	17+52*BETA(0.84,0.855)
MC2 to MC3	Route	Normal	NORM(35.1,1.39)

ตารางที่ 3.5(ต่อ) แสดงผลของข้อมูลที่ได้จากการ Input Analyzer ทั้งหมดที่ต้องการป้อนค่าลงในโมเดล

จุดที่ต้องป้อนค่า	Module	Distribution	Expression
MC2 to MC1	Route	Normal	NORM(174,1.92)
MC2 to MC4	Route	Erlang	91.5+ERLA(0.65,6)
MC3	Process	Erlang	ERLA(38.2,2)
MC3 to MC1	Route	Beta	241+9*BETA(2.63,1.55)
MC3 to MC4	Route	Normal	NORM(60.2,2.44)
MC3 to MC6	Route	Normal	NORM(154,1.95)
MC3 to MC5	Route	Gamma	140+GAMM(1.2,3.25)
MC3 to MC8	Route	Normal	NORM(64.3,1.46)
MC3 to MC11	Route	Normal	NORM(164,1.28)
MC3 to Leave	Route	Triangular	TRIA(187,190,193)
MC1	Process	Gamma	9.5+GAMM(9.88,4.42)
MC1 to MC4	Route	Normal	NORM(295,1.66)
MC1 to MC6	Route	Normal	NORM(400,1.97)
MC1 to MC5	Route	Normal	NORM(384,1.71)
MC1 to MC8	Route	Normal	NORM(245,1.68)
MC1 to Paint	Route	Normal	NORM(75.4,1.76)
MC1 to Leave	Route	Normal	NORM(160,2.44)
MC4	Process	Gamma	9.5+GAMM(8.86,2.13)
MC4 to MC6	Route	Normal	NORM(124,1.44)
MC4 to MC5	Route	Triangular	TRIA(81.5,86.9,89.5)
MC4 to MC7	Route	Triangular	TRIA(130,132,137)
MC4 to MC8	Route	Triangular	TRIA(59.5,64.4,68.5)
MC4 to Paint	Route	Normal	NORM(361,1.86)
MC5	Process	Lognormal	3.5+LOGN(21.2,13.1)
MC5 to MC7	Route	Beta	9.5+9*BETA(2.17,3.03)
MC5 to MC8	Route	Normal	NORM(125,1.65)

ตารางที่ 3.5(ต่อ) แสดงผลของข้อมูลที่ได้จากการ Input Analyzer ทั้งหมดที่ต้องการป้อนค่าลงในโมเดล

จุดที่ต้องป้อนค่า	Module	Distribution	Expression
MC5 to MC10	Route	Normal	NORM(224,2.09)
MC6	Process	Triangular	TRIA(8.5,35,40.5)
MC6 to MC7	Route	Normal	NORM(8.2,1.15)
MC6 to MC8	Route	Normal	NORM(84.8,1.86)
MC7	Process	Erlang	3+ERLA(10.7,2)
MC7 to MC8	Route	Erlang	14.5+ERLA(1.03,6)
MC7 to MC9	Route	Weibull	29.5+WEIB(2.85,1.46)
MC7 to MC10	Route	Erlang	107+ERLA(1.14,4)
MC7 to Paint	Route	Normal	NORM(190,2.49)
MC8	Process	Lognormal	9+LOGN(40.5,60.3)
MC8 to MC9	Route	Lognormal	49.5+LOGN(3.83,3.77)
MC8 to MC10	Route	Triangular	TRIA(92.5,95,99.5)
MC8 to Paint	Route	Triangular	TRIA(240,241,249)
MC8 to Leave	Route	Triangular	TRIA(75.5,79.4,82.5)
MC9	Process	Gamma	16+GAMM(34.7,0.682)
MC9 to Paint	Route	Beta	177+11*BETA(4.46,3.77)
MC10	Process	Gamma	24+GAMM(7.48,1.84)
MC10 to Paint	Route	Gamma	150+GAMM(0.752,3.62)
MC11	Process	Weibull	10+WEIB(40.4,1.17)
MC11 to Paint	Route	Weibull	97+WEIB(6.34,0.547)
MC11 to Leave	Route	Normal	NORM(85,1.22)
Paint	Process	Erlang	24 + ERLA(21.9, 2)
Paint to Leave	Route	Triangular	TRIA(72.5,75.8,79.5)
Parts Leave	Dispose	-	-

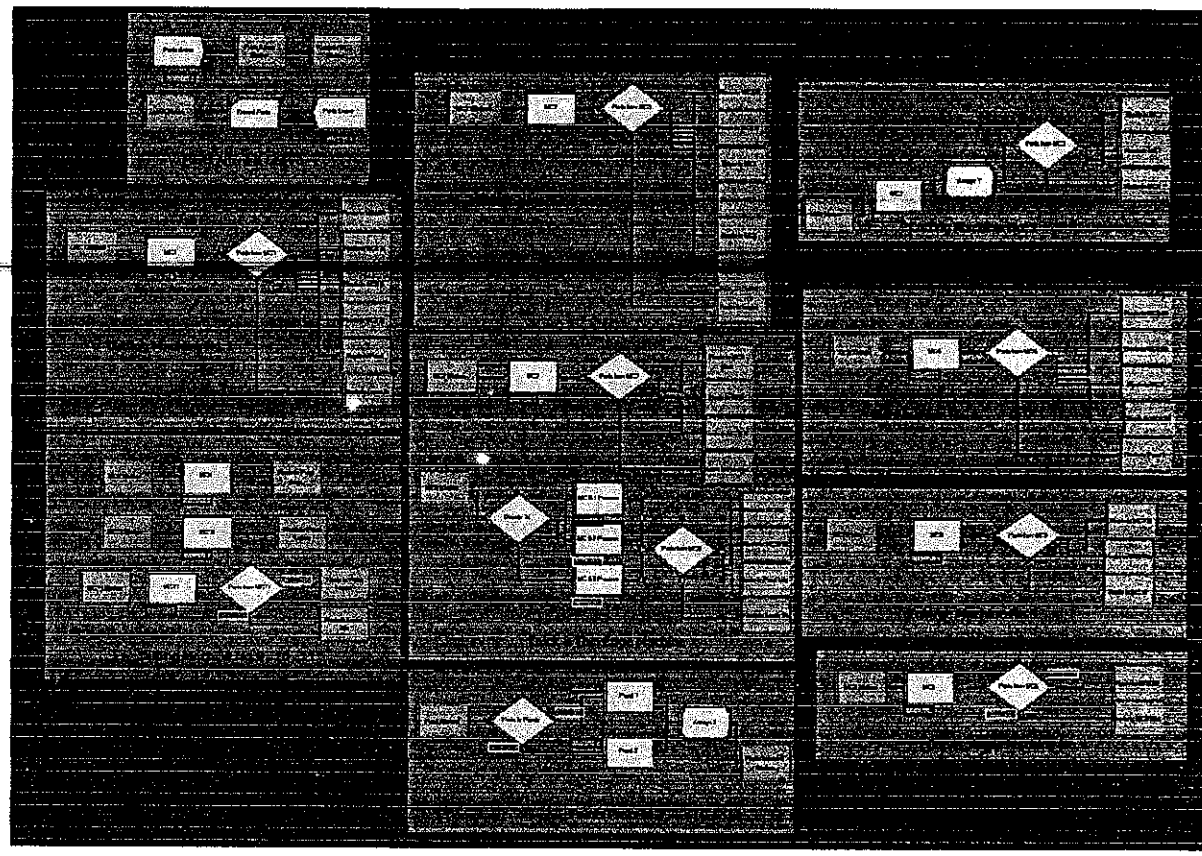

รูปที่ 3.4 แสดงภาพรวมของโมเดลสำเร็จ

3.4 การแปรรูปแบบจำลองให้อยู่ในรูปของโปรแกรมคอมพิวเตอร์

หลังจากได้ทำการเขียนแบบจำลองตัวต้นแบบ (Prototype Model) ไปแล้วในหัวข้อที่ 3.2 และได้ทำการเก็บข้อมูลเวลาพร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลแล้วในหัวข้อที่ 3.3 ขั้นต่อมาเป็นการแปรรูปแบบจำลองตัวต้นแบบให้เป็นแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์มีความสมบูรณ์มากที่สุดและมีการกำหนดภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดความสมจริงและเข้าใจระบบได้ง่ายยิ่งขึ้นโดยใช้โปรแกรม Arena เมื่อได้ค่าการกระจายตัวของข้อมูลมาทั้งหมดแล้ว นำข้อมูลเหล่านี้มาเขียนแบบจำลองเบื้องต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังรูปที่ 3.4 ข้างต้น และมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนแรกเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณที่ชิ้นงานเข้า (Parts Arrive Area) ให้เดินไปในส่วนต่อไปดังแสดงในรูปที่ 3.5

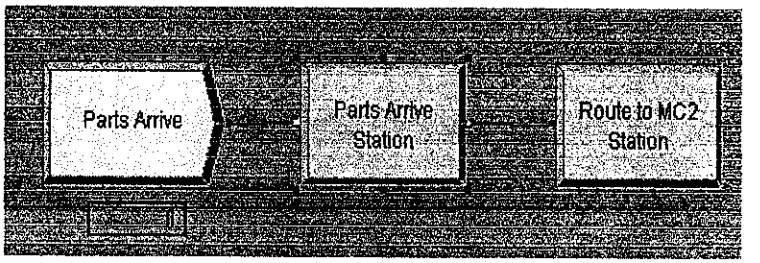

รูปที่ 3.5 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณที่ชิ้นงานเข้า

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องตัดตามยาว (MC 2) เป็นสถานีแรกของกระบวนการตัดเมื่อเมื่อนำแผ่นไม้เข้ามา และเมื่อทำการตัดเสร็จจะแยกไปที่ MC 3, MC 1, MC 4 ดังแสดงในรูปที่ 3.6

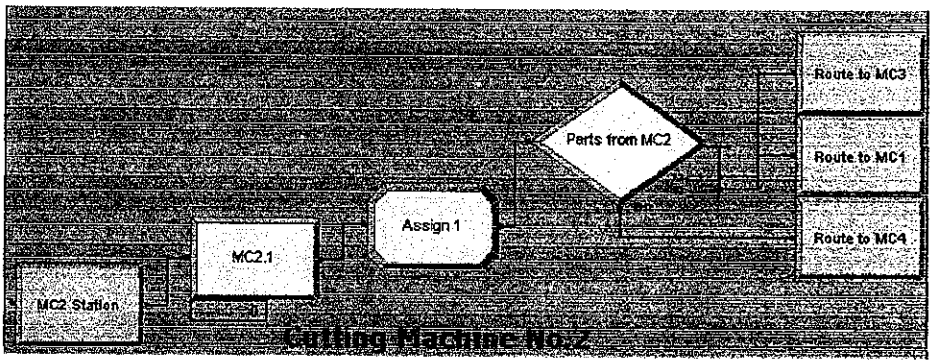

รูปที่ 3.6 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 2

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องตัดตามขวาง (MC3) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC1, MC 4, MC6, MC5, MC8, MC11 และพื้นที่รอส่งประกอบ ดังแสดงในรูปที่ 3.7

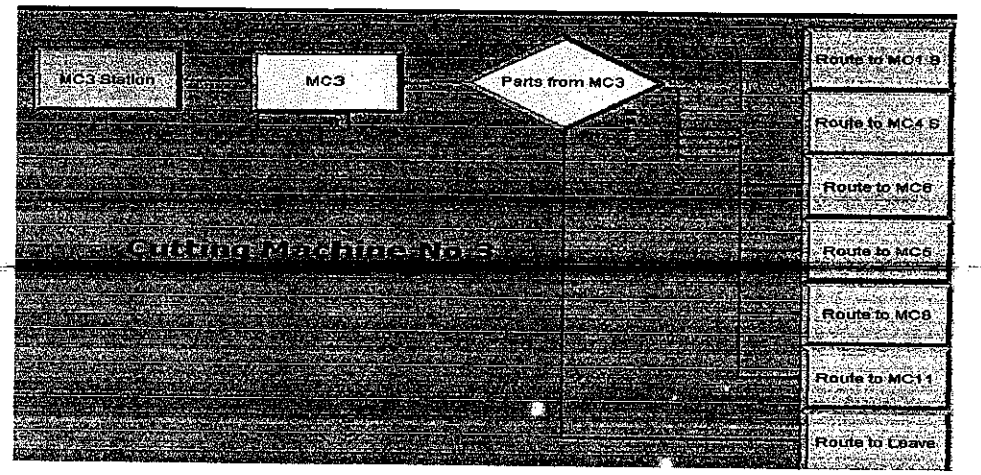

รูปที่ 3.7 โมเดลส่วนพื้นที่ MC 3

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่เครื่องตัดเล็ก (MC 1) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC4, MC5, MC6, MC8, แต่งสี และพื้นที่รอส่งประกอบดังแสดงในรูปที่ 3.8

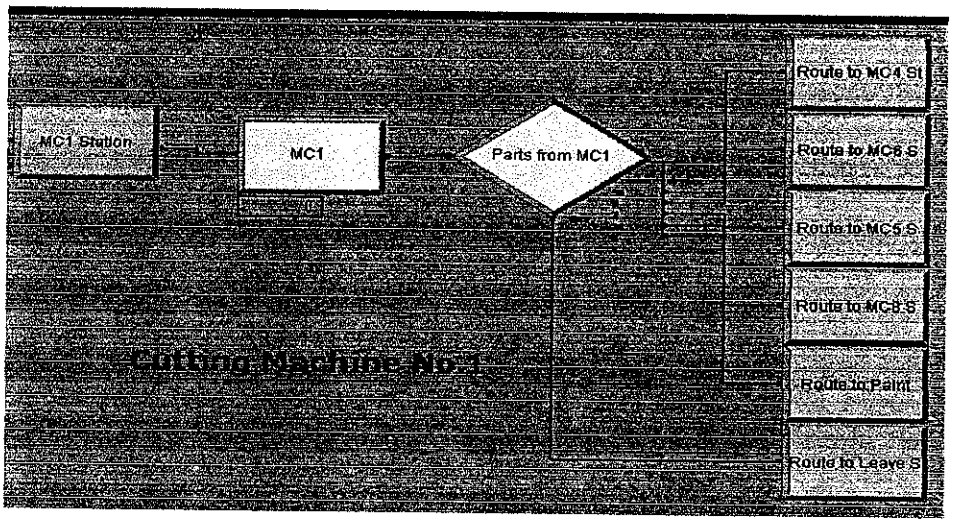

รูปที่ 3.8 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 1

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเซาะร่อง (MC 4) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC7, MC1, MC5, MC8 และแต่งสีดังรูปที่ 3.9

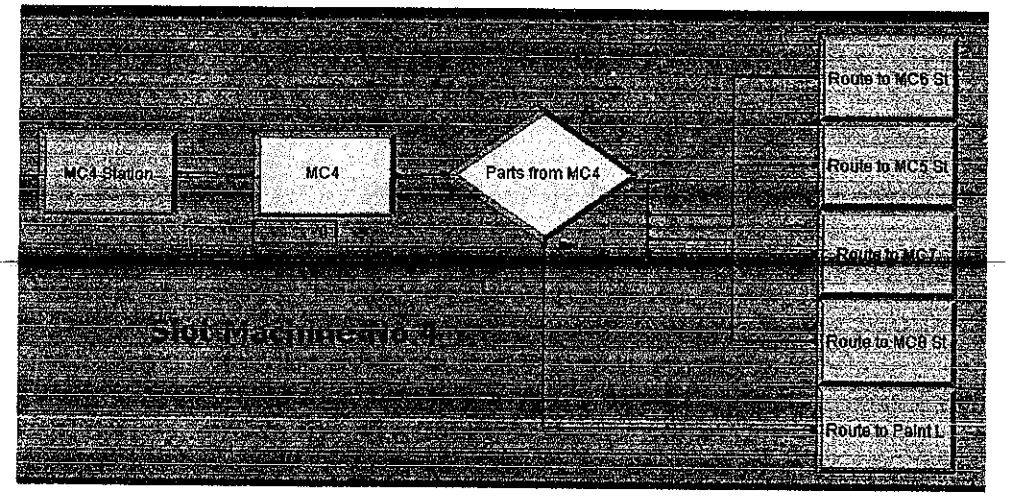

รูปที่ 3.9 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณMC 4

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องคว้าน (MC 5) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC7, MC8 และ MC10ดังแสดงในรูปที่ 3.10

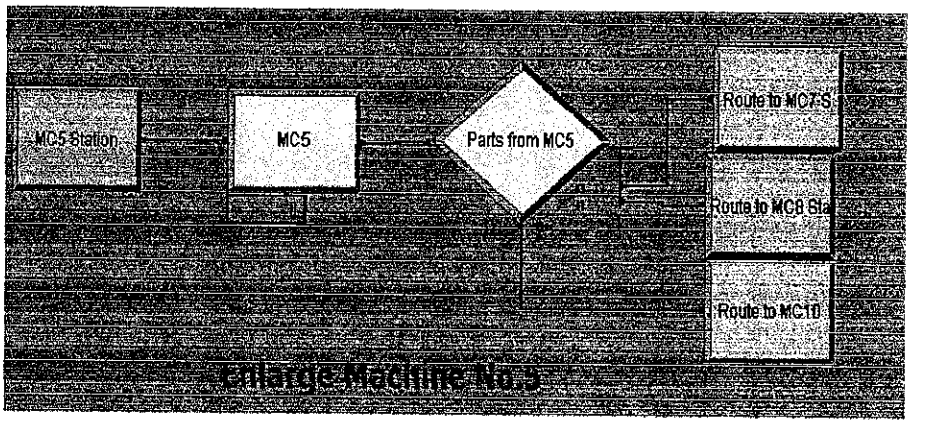

รูปที่ 3.10 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 5

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องลบมุม (MC 6) เมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC7 และMC8 ดังแสดงในรูปที่ 3.11

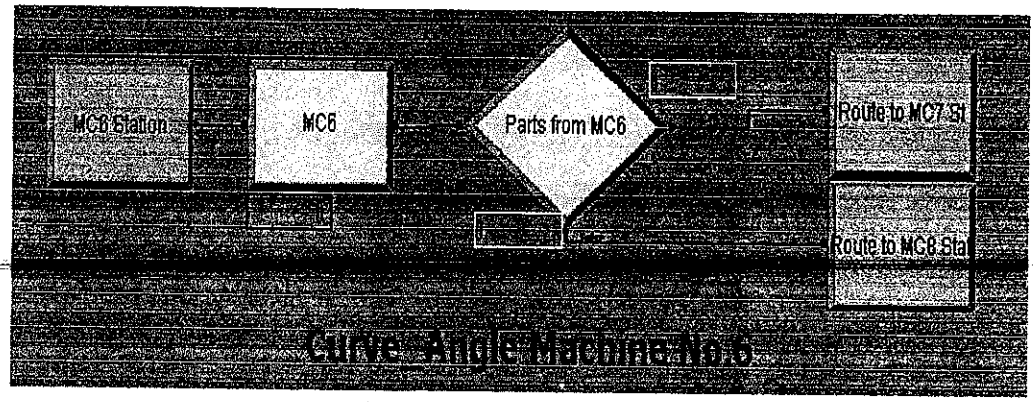

รูปที่ 3.11 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC6

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเข้าขอบโค้ง (MC 7) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC8, MC9, MC10 และแต่งสี ดังแสดงในรูปที่ 3.12

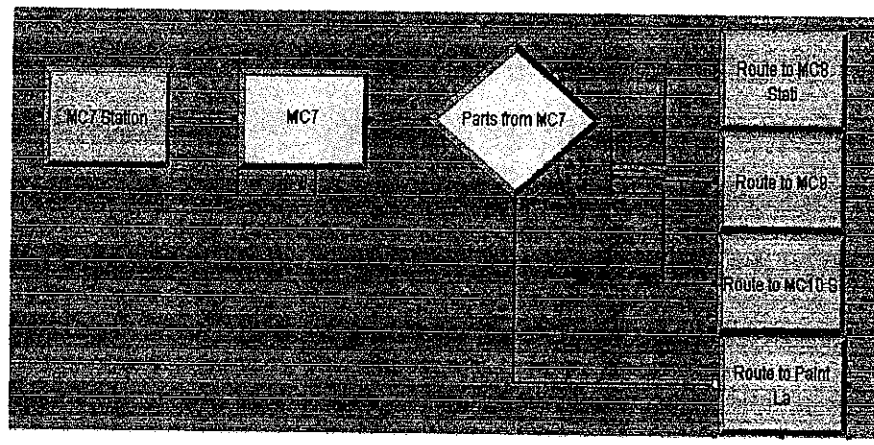

รูปที่ 3.12 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 7

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเข้าขอบตรง (MC 8) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยัง MC9, MC10 และแต่งสี ดังแสดงในรูปที่ 3.13

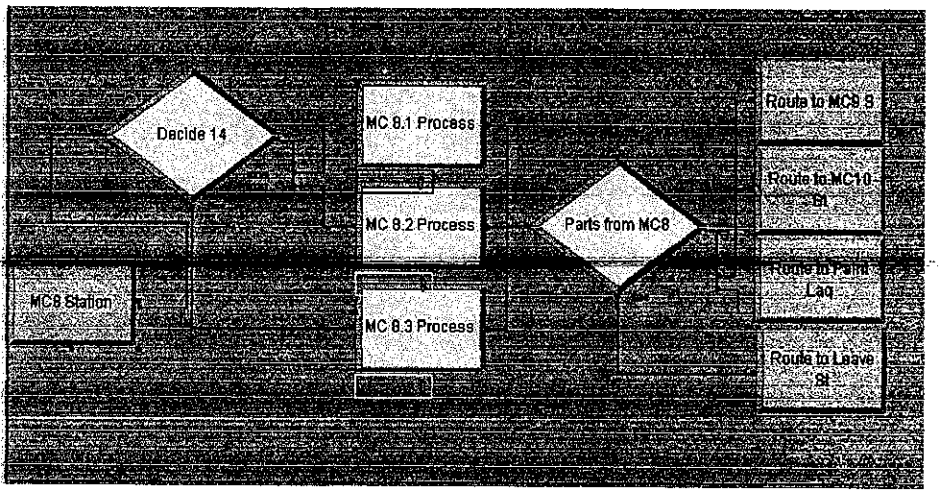

รูปที่ 3.13 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 8

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเจาะใหญ่ (MC 9)และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยังสถานีแต่งสี ดังแสดงในรูปที่ 3.14

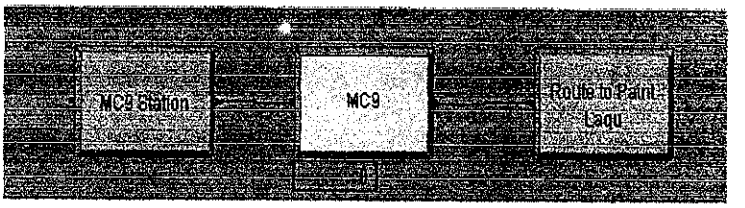

รูปที่ 3.14โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 9

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเจาะแนวดิ่ง (MC10) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยังสถานีแต่งสี ดังแสดงในรูปที่ 3.15

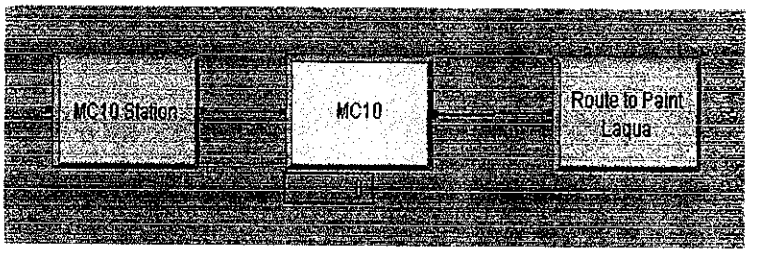

รูปที่ 3.15 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 10

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเครื่องเจาะแนวนอน (MC11) และเมื่อตัดเสร็จก็จะแยกไปยังสถานีแต่งสี และพื้นที่รอส่งประกอบ ดังแสดงในรูปที่ 3.16

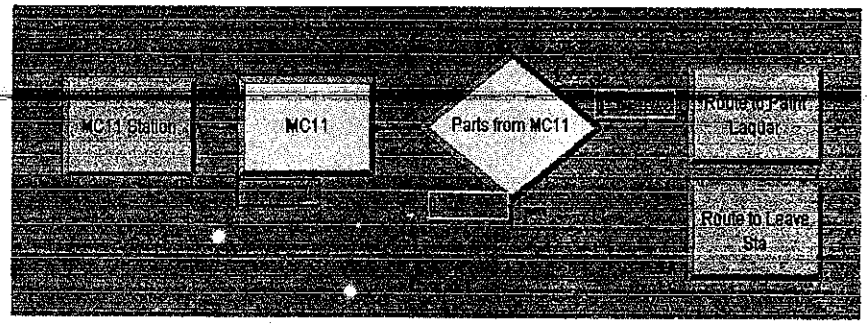

รูปที่ 3.16 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ MC 11

ต่อมาเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณแต่งสี (Paint) จะส่งไปยังพื้นที่รอส่งประกอบ ดังแสดงในรูปที่ 3.17

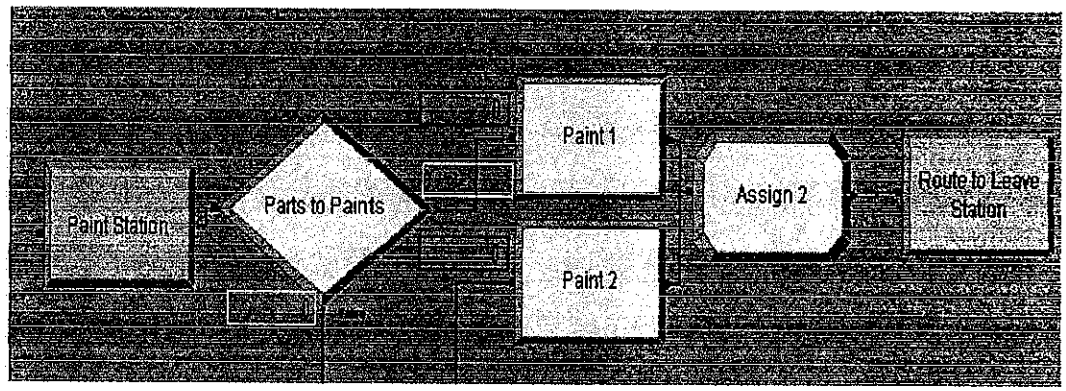

รูปที่ 3.17 โมเดลส่วนพื้นที่บริเวณ Paint

สุดท้ายเป็นโมเดลที่แสดงส่วนของพื้นที่บริเวณเก็บชิ้นงานที่พร้อมประกอบ ดังแสดงในรูปที่ 3.18

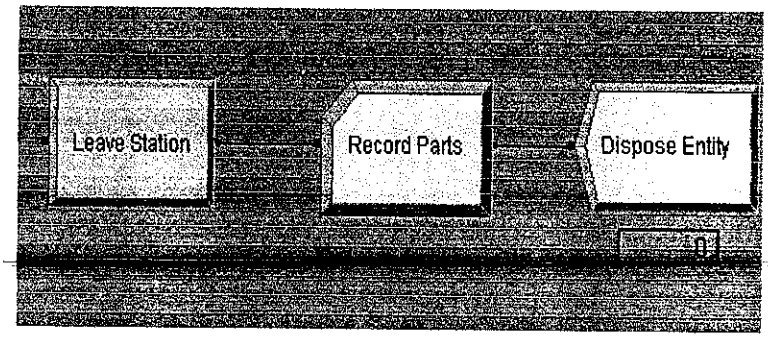

รูปที่ 3.18 โมเดลส่วนพื้นที่รอส่ง ประกอบ

จากโมเดลทางคอมพิวเตอร์ที่ได้นี้ ค่าการตัดสินใจต่าง ๆ ของแต่ละเครื่องจักรสามารถดูได้จาก From to Chart ของจำนวนชิ้นงานต่อเดือน และ From to Chart ของเปอร์เซ็นต์ของเครื่องจักรในภาคผนวกที่ ค

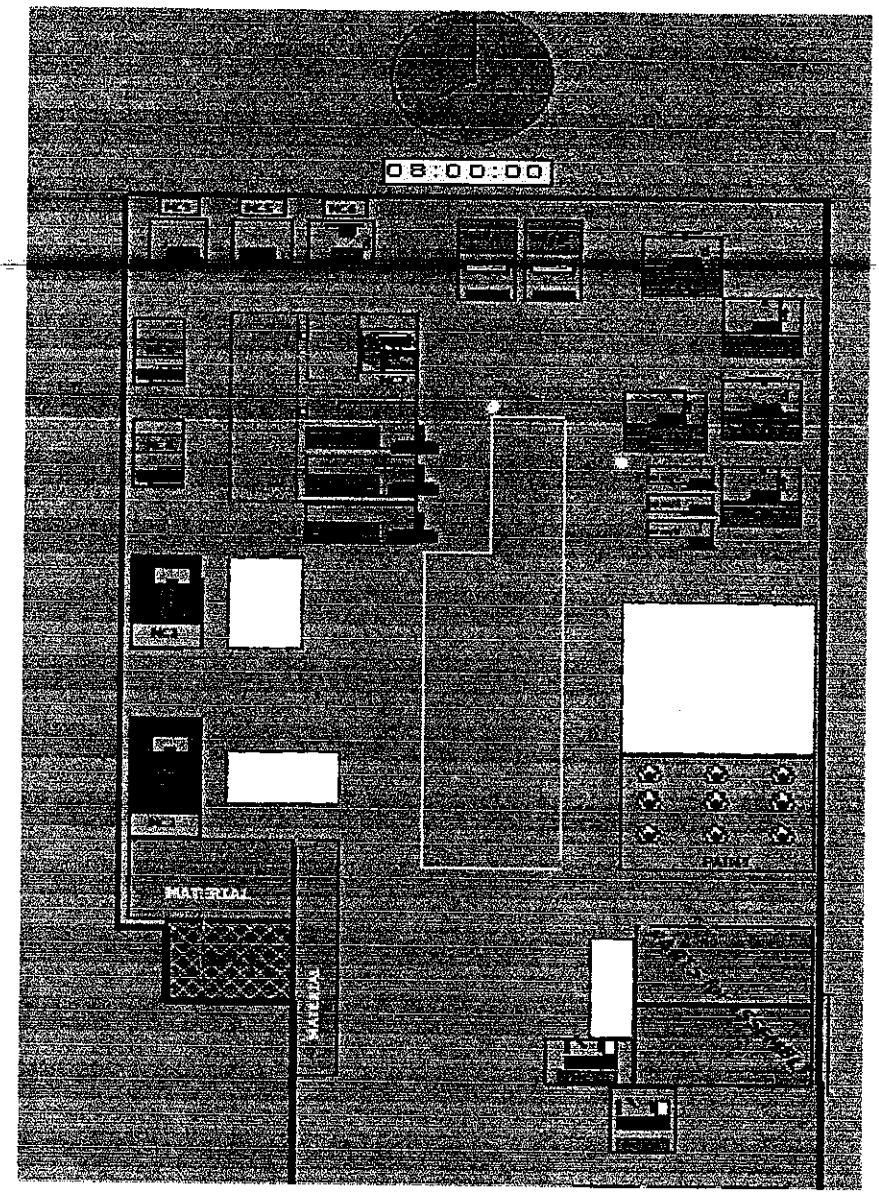

รูปที่ 3.19 ภาพเคลื่อนไหว (Animation)

จากภาพเคลื่อนไหวของโมเดลที่ได้นั้นในระหว่างที่ทำการประมวลผล (Run) จะทำให้เห็นการเคลื่อนที่ของชิ้นงานที่เข้าสู่กระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบออกจากกระบวนการและในระหว่างที่เข้าสู่กระบวนการต่าง ๆ นั้นเครื่องจักรต้องแสดงลักษณะการทำงานว่าทำงานอยู่ (Busy) และในช่วงที่ไม่มีการทำงาน (Idle) เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะเฉพาะของเครื่องจักรแต่ละเครื่องรวมทั้งลักษณะชิ้นงานด้วยด้วยจึงแสดงได้ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.6 แสดงคุณสมบัติของเครื่องจักรในระบบการผลิต

Idle	Busy	Resource Name	Duty	Station
		Cutting2	ตัดตามยาว	MC2 Station
		Cutting3	ตัดตามขวาง	MC3 Station
		MC1	ตัดเล็ก	MC1 Station
		MC4	เซาะร่อง	MC4 Station
		MC5	คว้าน	MC5 Station
		Curve_Angle	ลบมุม	MC6 Station
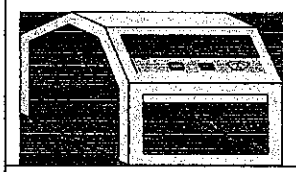	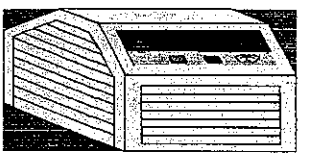	Thick_Edge	เข้าขอบโค้ง	MC7 Station
	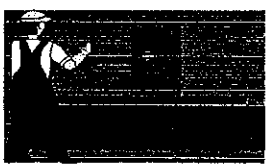	MC8	เข้าขอบตรง	MC8 Station
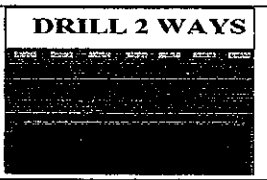	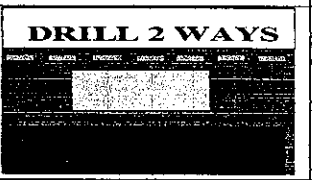	MC9	เจาะ	MC9 Station
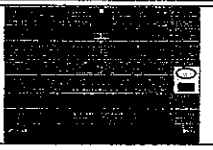		MC10	เจาะแนวดิ่ง	MC10 Station

ตารางที่ 3.6 (ต่อ) แสดงคุณสมบัติของเครื่องจักรในระบบการผลิต

Idle	Busy	Resource Name	Duty	Station
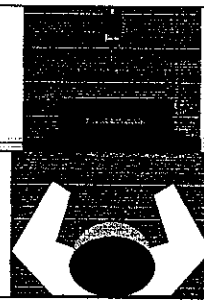		MC11	เจาะแนวนอน	MC11 Station
		Paint	แต่งสี	Paint Station
Parts = ====>				

จากตารางที่ 3.6 จะเห็นได้ว่าเมื่อเครื่องจักรแต่ละเครื่องทำงานอยู่นั้นรูปจะเปลี่ยนจากแบบหนึ่งไปเป็นอีกแบบหนึ่ง ส่วนชิ้นงานยังคงเป็นสีขาวอย่างเดิมจนเข้าพื้นที่รอส่งประกอบจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง (กล่องบรรจุหีบห่อ)

3.5 การทดสอบความถูกต้อง

3.5.1 การหาช่วงเวลาคงที่ (Steady State) เนื่องจากการประมวลผลในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน อาจทำให้ผลที่ได้มีความแกว่งและไม่คงที่และมีความผิดพลาด เช่น ในช่วงแรกเมื่อทำการประมวลผลค่าเวลาที่ได้จะมีค่าขึ้นๆ ลงๆ แต่เมื่อประมวลผลในเวลาที่เพิ่มขึ้นค่าเวลาที่ได้จึงจะเริ่มเข้าสู่สภาพคงที่ดังนั้นจึงต้องมีการหาช่วงเวลาคงที่ เพื่อทำการประมวลผลในเวลาที่เชื่อถือได้และสามารถอ้างอิงได้ซึ่งการหาช่วงเวลาคงที่สามารถศึกษาได้จากภาคผนวก ข. 3 และสามารถแสดงแผนภูมิช่วงเวลาที่คงที่ได้ ดังภาคผนวกที่ ข.4 ส่วนค่าที่ใช้ในการประมวลผล (Run) นั้นอยู่ในหัวข้อที่ 3.5.2

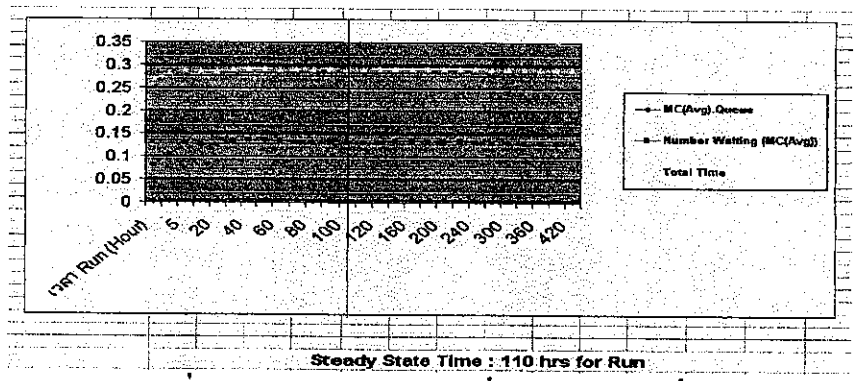

รูปที่ 3.20 แผนภูมิช่วงเวลาคงที่ (Steady State) ที่ได้

3.5.2 ทำการทดลองประมวลผล ข้อมูลที่เวลา 110 ชั่วโมงซึ่งได้จากช่วงเวลาคงที่ในหัวข้อที่ **3.5.2.1** บันทึกผลการประมวลผล ในการประมวลผลนั้นมีขั้นตอนซึ่งสามารถศึกษาได้จากภาคผนวก ก 3.3 และ ภาคผนวก ก 4.2

ค่าที่กำหนดสำหรับแบบจำลองระบบการผลิต คือ

Number of Replication	=	I
Warm-up Period	=	0 Hours
Replication Length	=	110 Hours
Hours per Day	=	8 Hours
Base Time Units	=	Minutes

เมื่อป้อนค่าที่ได้จากการหาช่วงเวลาคงที่ลงไปในโปรแกรม Simulation with Arena v7.01 จากนั้นทำการประมวลผลโมเดล ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหว (Animation) เมื่อได้ทำการประมวลผลแล้วจะเห็นว่ามีการทำงานของเครื่องจักรที่ต่าง กันและมีการเคลื่อนที่ของชิ้นงานไปตามสถานีงานต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนในการรอคอยเป็นจำนวนมาก ดังรูปที่ 3.21

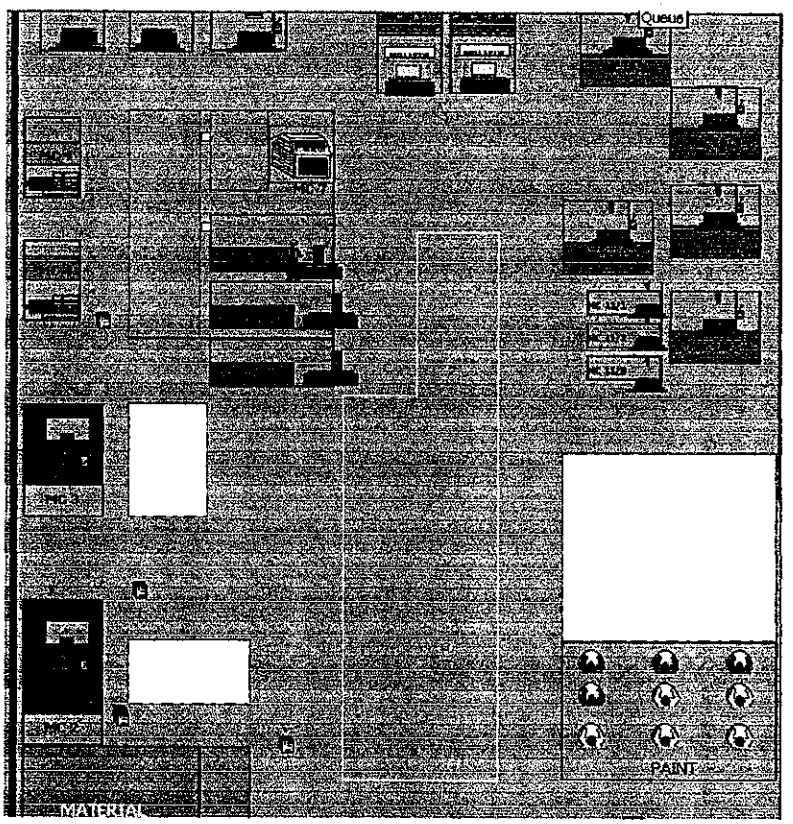

รูปที่ 3.21 แสดงภาพเคลื่อนไหว (Animation) เมื่อทำการประมวลผล

3.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลและผลได้ จากที่แบบจำลองว่าจุดใดที่มีเวลารอคอยมากที่สุดแล้วทำการจัดสมดุลใหม่ในแบบจำลองระบบโดยการเพิ่มทรัพยากรเข้าไปในระบบเพื่อลดเวลารอคอยและยังเป็นการเพิ่มอัตราการใช้งานของเครื่องจักรในระบบด้วย

3.5.4 สรุปผล โดยเปรียบเทียบแบบจำลองระบบกับระบบจริง และแบบจำลองที่ทำการปรับปรุงโดยวิธีการต่าง ๆ ในหัวข้อที่ 4.2 – 4.4